

Sygn. akt: I C 148/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Połomski
Protokolant:	stażysta Milena Ziętak

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2019 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko S. P.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt **I C 148/19**

UZASADNIENIE

Powód – E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wystąpił przeciwko S. P. z powództwem o zapłatę kwoty 7.597,83 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając zgłoszone powództwo wskazał, że stronę pozwaną łączyła z poprzednikiem prawnym powoda umowa pożyczki, z której pozwana się nie wywiązała. Pierwotny wierzyciel przełał wierzytelność względem pozwanej, a pozwana nie uiściła żądanej należności. Powód wskazał, że dowodem nabycia wierzytelności od poprzednika prawnego jest zawiadomienie o cesji wierzytelności.

Pozwana S. P. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powoda kosztami postępowania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska przyznała, że w dniu 10 sierpnia 2018 roku podpisała umowę pożyczki z (...) S.A., jednak w jej przekonaniu umowa ta jest nieważna, ponieważ została zawarta przez osobę działającą bez pełnomocnictwa pożyczkodawcy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 sierpnia 2018 roku pomiędzy S. P. a (...)

(...) S.A. z siedzibą w O. została zawarta umowa pożyczki nr (...) opiewająca na kwotę 3.900 złotych.

(dowód: umowa pożyczki – k. 16-20)

W dniu 31 sierpnia 2018 roku (...) S.A. z siedzibą w O. sporządził pismo informujące o przeniesieniu wierzytelności adresowane na nazwisko (...).

(dowód: pismo z dnia 31.08.2018r. – k. 10-11)

W dniu 15 listopada 2018 roku Kancelaria (...) S.A. sporządziła wezwanie do zapłaty adresowane na nazwisko (...), w którym wezwano ją do zapłaty kwoty 488,31 złotych.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 12-13)

W dniu 10 grudnia 2018 roku Kancelaria (...) S.A. wypowiedziała S. P. umowę pożyczki nr (...).

(dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki – k. 14-15)

Sąd zważył, co następuje:

Zgłoszone powództwo jest bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z mającą generalny charakter regułą dowodową wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Występujący z powództwem powód winien zatem wykazać zasadność swojego żądania

i udowodnić jego istnienie. Na poparcie swojego roszczenia w zakresie jego podstaw faktycznych, przedstawił on środki dowodowe w postaci umowy pożyczki zawartej pomiędzy S. P. a (...) S.A. z siedzibą w O. oraz zawiadomienie o cesji wierzytelności. Miały być to dowody na istnienie oraz obowiązek spełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanej, a także na okoliczność zbycia wierzytelności wynikającej z tej umowy na rzecz powoda.

Mając na uwadze przedstawione dowody stwierdzić należy, iż powód wykazał jedynie, że pomiędzy S. P. a (...) S.A. z siedzibą w O. nawiązany został określony stosunek prawny zobowiązujący stronę pozwaną do stosownego świadczenia na rzecz pożyczkodawcy.

W okolicznościach sprawy nie można jednak przyjąć, by powód wykazał fakt nabycia wierzytelności z w/w umowy. Uregulowany w art. 509 kc przelew wierzytelności należy

do czynności prawnych rozporządzających, bowiem przenosi na nabywcę wierzytelność przysługującą zbywcy, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Podkreślić należy, że warunkiem skutecznej cesji wierzytelności jest istnienie tego prawa. Aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego,

z którego wynika. Judykatura przyjęła, że oznaczenie wierzytelności to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Elementy te w momencie zawierania umowy przelewu powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne. Natomiast do chwili przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy winno nastąpić dokładne sprecyzowanie pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w ramach którego istnieje zbywana wierzytelność (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 1999 roku sygn. akt III CKN 423/99).

W ocenie Sądu powód nie przedstawił żadnych dowodów wymaganych przez prawo procesowe wykazujących istnienie i przejście konkretnej wierzytelności objętej umową cesji, na której oparto powództwo.

Dowodem na przejście uprawnień wynikających z umowy pożyczki byłaby niewątpliwie umowa cesji wierzytelności spełniająca wymogi, o których mowa powyżej, ewentualnie dokument w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, który – zgodnie z art. 194 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku

o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. 2018r. poz. 1355 ze zm.) – ma moc dokumentu urzędowego, przy czym moc ta nie dotyczy samego faktu istnienia zobowiązania.

Tymczasem w niniejszym postępowaniu powód powołał się – jako dowód na nabycie uprawnień wynikających z umowy pożyczki – wyłącznie na pismo informujące o przeniesieniu wierzytelności.

Pismo to jest niewątpliwie dokumentem o charakterze prywatnym, który – stosownie do treści art. 245 kpc – stanowi wyłącznie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki – w ocenie Sądu – nie może stanowić zatem wystarczającego dowodu na przejście uprawnień z tytułu w/w umowy pożyczki na rzecz powoda. Nie da się bowiem w oparciu o ten dokument przeprowadzić jakiegokolwiek analizy prawnej skuteczności przelewu wierzytelności. Jest on nadto wyłącznie oświadczeniem jednej ze stron, podczas gdy umowa przelewu wierzytelności dla swej skuteczności wymaga zgodnych oświadczeń woli obu stron stosunku prawnego.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe prowadzi do wniosku, iż w zasadzie jedyną okolicznością wykazaną przez powoda w niniejszym procesie jest fakt, że pomiędzy S. P. a (...) S.A. z siedzibą w O. nawiązany został określony stosunek prawny zobowiązujący stronę pozwaną do stosownego świadczenia na rzecz pożyczkodawcy. Powód nie udowodnił jednak tego, iż doszło in concreto do przelewu wierzytelności z tej umowy i że taki przelew był ważny i skuteczny w rozumieniu przepisów prawa cywilnego. W efekcie nie udowodnił także faktu, iż jest wierzycielem, co wyłączało możliwość zasądzenia na jego rzecz jakiegokolwiek kwoty i to niezależnie od argumentów strony pozwanej w niniejszym procesie.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż w aktach sprawy brak jest dowodu doręczenia lub choćby nadania stronie pozwanej zawiadomienia o cesji wierzytelności.

Mając powyższe na uwadze – na podstawie art. 6 kc – orzeczono jak w wyroku.

Jedynie na marginesie wskazać należy, iż oddaleniu podlegały wnioski dowodowe zgłoszone przez stronę powodową w piśmie procesowym sygnowanym datą 15 marca 2019 roku. Stosownie do treści art. 207 § 6 kpc Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Powód nie podjął nawet próby wykazania, że brak zgłoszenia tych dowodów w pozwie nastąpił bez jego winy, a nadto by za uwzględnieniem tych wniosków przemawiały wyjątkowe okoliczności. Nadto zgodnie z art. 6 § 2 kpc strony i uczestnicy postępowania obowiązani są przytaczać wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko, a powód – zgłaszając dowody w postaci dokumentów w ponad miesiąc po złożeniu pozwu – temu wymogowi nie sprostał. Bez wpływu dla oddalenia wniosków dowodowych zawartych w w/w piśmie procesowym był fakt, iż zostało ono złożone jako odpowiedź na zobowiązanie Sądu do ustosunkowania się do odpowiedzi na pozew. Powód załączył bowiem do niego wnioski o przeprowadzenie dowodów, które w żaden sposób nie miały związku z argumentami zawartymi w tej odpowiedzi. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że nawet dopuszczenie dowodów zawnioskowanych w/w pismem procesowym nie wpłynęłoby na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Powód przedłożył bowiem umowę cesji wierzytelności z CS 1 Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w G. a brak takiej umowy z pierwotnym wierzycielem, tj. (...) S.A. z siedzibą w O..

Oddaleniu podlegały również wnioski strony pozwanej zawarte w piśmie procesowym złożonym na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2019 roku. Po pierwsze, wnioski te również należało uznać za spóźnione. Po drugie zaś, z uwagi na

zaistnienie podstaw do oddalenia powództwa z innych przyczyn, rozpoznawanie tych wniosków pozwanej przeczyłoby względem ekonomiki procesowej, a dowody te nie mogłyby mieć wpływu dla rozstrzygnięcia sprawy.

/-/ SSR Krzysztof Połomski